

« zurück blättern vor »

DEKIEL I subst. m., ab 1691; ‘Abdeckung der Pfanne eines Gewehrs’ – ‘osłona panewki strzelby skałkowej’: (1691) 1907 Pot.Ogr.Fr.2 362 *Panna służbista* [...] *Mając wygotowane w swym mózderu kule, Nie chce brukać i dźwignie z spodnicą koszule. Tyłem drzwi otworzywszy, tak idzie z komnaty; Tylko co ma dać ognia przez dekiel kosmaty I wypuścić na flejtuch sadzone strzelisko, Trzaśnie ją pan dłonią w rzyć, jako była blisko.* ◦ 1786 Kaw.Nar. 277, L *Dekiel z panewki i nabić!* ◦ [LBel.] 1854 Pług Zagon III 140-141, DOR *Strzelba zdjęta już z ramienia! i choć łuskania nie było i słyhać, a już się kurek na dekiel zamierza i wzrok się iskrzy, wypatrując zwierza.* – TR, L, SWIL, SW, LSP, DOR. ◦ **Etym:** nhd. *Pfannendeckel* subst. m., ‘Deckel über der Pulverpfanne’, GRI.

« zurück blättern vor »